

בש"פ 5504/19 - א ד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5504/19

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

המבקש: א ד

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט
המחוזי תל אביב-יפו מיום 1.8.2019 בעמ"ת
1172-08-19 שניתנה על ידי כבוד השופט צ' קאפח

תאריך הישיבה: כ"ה באב התשע"ט (26.8.2019)

בשם המבקש: עו"ד יעל פינקלמן ניסן; עו"ד סתיו כהן

בשם המשיבה: עו"דשרית חתוקה

החלטה

מונחת בפניי בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (עמ"ת 1172-08-19, כב' השופט צ' קאפח) לפיה נעצר המבקש עד לסיום ההליכים נגדו מאחורי סורג ובריאח ובוטלה החלטת בית משפט השלום (מ"ת 13792-06-19, כב' השופטת ד' אמיר) לפיה ייעצר באיזוק אלקטרוני.

1. לזכותו של המבקש יצוין כי שירות המבחן ערך שני תסקירים בעניינו ובעוד שהתסקיר הראשון שלל אפשרות של שחרורו לחלופה בליווי ערבים בלבד, התסקיר השני המליץ על שחרור המבקש במתווה של מעצר באיזוק אלקטרוני. התסקיר האחרון הוזמן על ידי בית המשפט כדי לבדוק האפשרות של חלופת המעצר באיזוק אלקטרוני. צדק בית המשפט המחוזי כי ניתן היה לצפות שלנוכח תסקיר המעצר השלילי בשלב הראשון, שירות המבחן היה מסביר ולו

עמוד 1

בתמצית את השוני בעמדתו. כמובן שאין דרישה ששירות המבחן יערוך בתסקיר הנמקה בדומה לזו שבית משפט עורך במתן פסק דין. אך כאן ההתייחסות נדרשה ולו על דרך הקיצור. מהצד האחר יצוין כי אותה עובדת סוציאלית היא אשר הכינה את שני התסקירים בתוך שבוע אחד. ניתן להניח אפוא ששירות המבחן היה מודע לשינוי אך החסר בהנמקה בולט. ברם, אין זה עיקר. יש לבחון האם החלופה תשיג את מטרת המעצר.

2. לאחר ששמעתי את הצדדים ועיינתי שוב בחומר דעתי היא כי כוחם המצטבר של שלושה נימוקים מבססים את המסקנה לפיה הכף נוטה נגד שחרור המבקש אף למעצר באיזוק אלקטרוני. הראשון, עובדות המקרה. המבקש פגש בסמוך למרכז הקשר בהרצליה את המתלוננת ביחד עם ילדיהם, כאשר נלווה להם המתלונן – בן זוגה של המתלוננת. כאשר התקרב אליהם המבקש החל לצעוק על המתלוננת ולקללה ולאחר מכן פנה אל המתלונן, איים שיהרוג אותו ואף הוסיף תנועה של אקדח לכיוון ראשו של המתלונן עם קול ירייה. לאחר מכן המתלוננת ביקשה להמשיך בדרכה למרכז הקשר עם הילדים אך המבקש המשיך לרוץ אחריה ולצעוק לעברה. בתוך מרכז הקשר ניסה המבקש לקרוא לאחד מילדיו אך המתלוננת מנעה זאת ממנו ובתגובה דחף אותה המבקש והפיל אותה. בשלב זה הגיע המתלונן ונכנס עם המתלוננת לחדר אחר משם התקשרו למשטרה. הנימוק השני עניינו עברו הפלילי של המבקש. עולה כי עבר זה כולל 3 הרשעות קודמות במספר עבירות ובין היתר עבירות של תקיפה סתם ותקיפת בן זוג, איומים והפרת הוראה חוקית. והדבר רלוונטי כי הורשע בהפרת תנאי שחרור ביחס לתקיפת אשתו. הנימוק השלישי הוא עיתוי הבקשה. הסניגוריות הדגישו שבני הזוג התגרשו לפני שלוש שנים. ואולם דווקא נתון זה מעורר קושי. הטעם בדבר שהוא ריצה עונש מאסר של 10 חודשים בגין תקיפה קודמת וסיים את התקופה במחצית הראשונה של שנת 2017. על אף הפרידה בין בני הזוג וכן למרות שתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בגין תקיפת בן משפחה, הוא לכאורה עבר את העבירה הנידונה. התנהלות זו מעוררת את השאלה באיזומידה ניתן לסמוך על המבקש.

בנסיבות אלו אינני סבור שנפלה טעות בהחלטת בית המשפט המחוזי ועל כן הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"הבאבהתשע"ט (26.8.2019).

ש ו פ ט